

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 9(148) • POZNAŃ • Październik 2018 r.

Kanonizacja papieża Pawła VI

14 października br. w Watykanie, na zakończenie XV Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów, błogosławiony papież Paweł VI zostanie ogłoszony świętym. Będzie on trzecim papieżem – po Janie Pawle II i Janie XXIII – kanonizowanym w XXI wieku.

Paweł VI – Giovanni Battista Montini urodził się w 1897 roku w lombardzkim miasteczku Concesio. Święcenia kapłańskie otrzymał w roku

1920, a w 1923 rozpoczął pracę w nuncjaturze apostolskiej w Warszawie. W Polsce przebywał niespełna pół roku, uczył się języka polskiego, ale, niestety, kłopoty związane z surowym klimatem stały się przyczyną tego, że opuścił nasz kraj.

W 1953 roku papież Pius XII mianował prałata Montiniego kardynałem, ale on nie przyjął wyróżnienia. Rok później Pius XII powołał przyszłego papieża na arcybiskupa Mediolanu. W pracy na tym stanowisku objawiły się jego talenty duszpasterskie i organizacyjne.

Po śmierci papieża Piusa XII jego następcą – Jan XXIII mianował, mającego wówczas 61 lat, arcybiskupa Mediolanu kardynałem. Został on włączony do Głównej Komisji Przygotowawczej i Organizacyjnej Soboru Watykańskiego II. Po śmierci Jana XXIII kardynał Montini, po dwóch dniach konklawe, 21 czerwca 1963 roku został jego następcą, przyjmując imię Pawła VI, i wznowił obrady Soboru. Zmarł w roku 1978 w wieku 81 lat.

Wielką zasługą Pawła VI było pokierowanie pracami Soboru, stworzenie warunków pełnej wolności dla jego uczestników. Zaangażował się szczególnie w sprawę wprowadzenia w życie postanowień soborowych, m.in. języków narodowych w liturgii, co nie należało do zadań łatwych. Przeciwnicy Soboru nie mogli pogodzić się z faktem, że papież na obrady – w charakterze obserwatorów – zaprosił braci innych kościołów chrześcijańskich. Na owe czasy była to rewolucja na miarę światową.

W 1965 roku papież powołał instytucję doradczą, tzw.

Synod Biskupów, i zarządził, aby wszyscy biskupi po osiągnięciu 75. roku życia składali dymisję na ręce papieża oraz aby kardynałowie po ukończeniu 80 lat nie mogli uczestniczyć już w konklawe. W 1973 roku ustalił, że kardynałów wybierających nowego papieża nie może być więcej niż 120.

W 1967 roku ustanowił Światowy Dzień Pokoju, który jest obchodzony 1 stycznia. Zaangażował się w politykę wschodnią Stolicy Apostolskiej, wypracował kontakty z wieloma przywódcami krajów komunistycznych Europy. Nowością pontyfikatu papieża Pawła VI były pielgrzymki, m.in. do Izraela i Jordanii.

Ważnym aspektem jego działań było zniesienie ekskomuniki, ogłoszonej przez przedstawicieli Kościołów Wschodu i Zachodu w 1054 roku. Za jego pontyfikatu rozpoczął się dialog z anglikanami i luteranami.

Paweł VI jest autorem 7 encyklik. Ogłosił 61 błogosławionych i 84 świętych. W 1971 roku beatyfikował o. Maksymiliana Kolbego, a w roku 1975 – s. Marię Teresę Ledóchowską. Po raz pierwszy w dziejach przyznał kobietom tytuły doktora Kościoła (otrzymały je św. Teresa z Ávili i św. Katarzyna ze Sieny).

Paweł VI szczególnie ukochał Polskę. Miłość do naszego kraju nosił w sercu od 1923 roku, tj. od czasu pobytu w Warszawie. W 1965 roku, kiedy na audiencję do papieża przybył prymas Polski, Stefan Wyszyński, Paweł VI z nostalgią wspominał okres swojej pracy w nuncjaturze apostolskiej w Warszawie. Kardynał zaprosił papieża na obchody Millenium w 1966 roku. Papież, który miał przygotowaną złotą różę dla Jasnogórskiej Madonny, bardzo przeżył odmowę ze strony władz komunistycznych Polski i niemożność przyjazdu do naszego kraju.

Był wielkim papieżem. Doprowadził do końca prace Soboru Watykańskiego II. Złożył symbolicznie na ołtarzu tiarę, będącą symbolem władzy papieskiej, sprzedał ją, a uzyskane pieniądze przeznaczył dla ubogich.

Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów ogłosiła, że dniem wspomnienia liturgicznego Pawła VI będzie 26 września – dzień jego urodzin.

Autorka znana Redakcji

Święta Jadwiga Śląska i... święto wojciechowi parafianie

16 października przypada wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej (niem.: Hedwig von Andechs, Hedwig von Schlesien). Urodzona między 1178 a 1180 w Andechs, zmarła 14 lub 15 października 1243 w Trzebnicy. Jadwiga Śląska urodziła się i wychowała w zamku Andechs w Bawarii jako córka Bertolda VI von Andechs i Agnieszki von Rochlitz z rodu Wettynów. Miała czterech braci, w tym Eckberta, biskupa Bambergu, oraz trzy siostry, w tym Agnieszkę (żonę Filipa II Augusta) i Gertrudę (żonę króla węgierskiego, Andrzeja II i matkę św. Elżbiety Węgierskiej). Trzecia z jej sióstr była przełożoną klasztoru benedyktynek w Kitzingen koło Würzburga, dokąd Jadwiga została wysłana w młodym wieku, aby zdobyć wykształcenie.

W wieku 12 lat wydano ją za mąż za śląskiego księcia, Henryka I Brodatego. Uroczystość ślubna odbyła się najprawdopodobniej w rodzinnym zamku Andechs. W 1202 roku Henryk został księciem całego Śląska, a w 1233 – księciem Wielkopolski. W

1229 roku Henryk w walkach z władcą Mazowsza o ziemię krakowską dostał się do niewoli. Z pomocą przybyła mu Jadwiga. W wyniku rozmów z Konradem Mazowieckim Henrykowi zwrócono wolność w zamian za zrzeczenie się roszczeń do Małopolski. Jadwiga urodziła siedmioro dzieci: Bolesława, Konrada, Henryka, Agnieszkę, Zofię, Gertrudę i Władysława.

Jadwiga Śląska i Henryk I byli ludźmi bardzo religijnymi; w 1209 roku złożyli ślub czystości, dbali o rozwój Kościoła i byli fundatorami wielu kościołów, w tym klasztoru sióstr cysterek w Trzebnicy. Jadwiga prowadziła też działalność dobroczynną, pomagała chorym i ubogim – zorganizowała wędrowny szpital dla ubogich, otworzyła szpital dla trędowatych w Środzie Śląskiej, kolejną placówkę leczniczą założyła w Trzebnicy.

Po śmierci męża, w roku 1238 zamieszkała w trzebnickim klasztorze, prowadzonym przez swoją córkę Gertrudę. Wkrótce zaangażowała się w ożywienie życia religijnego Śląska,

Papieskie intencje modlitewne na 2018 r.

Ojciec święty Franciszek pragnie zwrócić uwagę wiernych na konkretny problem społeczny. Warto o tym pamiętać w naszych codziennych rozmowach z Bogiem. W każdym miesiącu modlimy się albo w intencji ewangelizacyjnej, albo powszechnej.

Intencja ewangelizacyjna, powierzona Apostołowi Modlitwy przez papieża na październik 2018 roku:

aby osoby konsekrowane rozbudziły zapał misyjny i były obecne wśród ubogich, zepchniętych na margines i tych, którzy nie mają głosu.

srowadzając do tamtejszych kościołów duchownych z Niemiec. Wspierała też napływ niemieckich osadników na słabo zaludnione tereny ówczesnej zachodniej części Śląska, dbając tym samym o rozwój rolnictwa.

Jadwiga zmarła 14 lub 15 października 1243 roku w Trzebnicy w opinii świętości i została pochowana w kościele w Trzebnicy.

Kult Jadwigi rozwinął się zaraz po śmierci. Po odwiedzinach w roku 1260 trzebnickiego klasztoru przez legata papieskiego Anzelma rozpoczął się jej proces kanonizacyjny. Popierał go papież Urban IV, który poznał Jadwigę, będąc legatem w Polsce. 26 marca 1267 roku papież Klemens IV – w kościele dominikanów w Viterbo – kanonizował Jadwigę, którą zaczęto czcić jako patronkę Polski i całego Śląska.

Kult świętej propagował książę Ludwik I, za panowania którego wykonano tzw. „Kodeks lubiński” z ilustrowaną legendą o św. Jadwidze Śląskiej. Grób świętej Jadwigi odwiedzali monarchowie i ich żony: Władysław Łokietek, król węgierski – Maciej Korwin (1469), żona późniejszego króla Stanisława Leszczyńskiego, Katarzyna Opalińska (1703).

Propagatorem kultu świętej na Górnym Śląsku był dominikanin Peregryn z Opola, autor zbioru kazań jej poświęconych. W roku 1680, na prośbę Jana III Sobieskiego, papież Innocenty XI rozszerzył kult Jadwigi Śląskiej na cały Kościół katolicki.

W roku 1746 król Prus Fryderyk II Wielki ufundował katedrę berlińską św. Jadwigi. Z okazji poświęcenia świątyni, w roku 1773, kapituła kolegiaty Świętego Krzyża we Wrocławiu jako dar przekazała szesnastowieczny relikwiarz św. Jadwigi, przechowywany po dziś dzień w katedralnym skarbcu. W 1929 roku arcybiskup wrocławski kard. Adolf Bertram podarował klasztorowi w Andechs – jako relikwię – drzazgę z głowy świętej Jadwigi. Poza Polską i Niemcami kult świętej jest znany również w Austrii, Czechach oraz na Węgrzech. Jest uznawana za patronkę Polski i całego historycznego Śląska, a także małżeństw i chrześcijańskich rodzin. W XX wieku była czczona również jako patronka pojednania polsko-niemieckiego.

W roku 2016 miejsce urodzenia św. Jadwigi – Andechs odwiedziła grupa świętowojeickich parafian, którzy pojechali tam na wrześniowe spotkanie rodzin, odbywające się w ramach wieloletniej partnerskiej wymiany pomiędzy parafią św. Wojciecha w Poznaniu oraz parafiami z Ravensburga i Weingarten.

Natomiast od 8 do 15 września bieżącego roku rodziny z naszej parafii gościły w domach przyjaciół z Ravensburga i Weingarten. Przyjechało 21 osób pod wodzą swojego lidera, Rudolfa Ege. W maju tego roku minęło 30 lat od pierwszego przyjazdu Rudolfa do Polski. To wtedy narodziła się inicjatywa zorganizowania stałej wymiany rodzin pomiędzy parafianami skupionymi przy kościele św. Wojciecha w Poznaniu a rodzinami – członkami wspólnoty katolickiej w Ravensburgu. Na propozycję Rudolfa Ege pozytywnie odpowiedziała nasza parafia. I tak już w następnym roku (1989) do Poznania przyjechała, niezbyt liczna wówczas, grupa z Ravensburga ze swoim ówczesnym proboszczem, śp. ks. Josefem Lorinserem. Proboszczem parafii św. Wojciecha był wtedy śp. ks. Zygmunt Sterczewski.

Tegoroczne spotkanie, tym razem w Polsce, było dwudziestym! Naszych gości, wraz z ich liderem Rudolfem Ege oraz ks. Hermanem Riedle, rodziny polskie przywitały 8 września.

Oficjalne powitanie nastąpiło w kościele następnego dnia, podczas Mszy Świętej o godz. 11.00. Uczynili to: proboszcz, ks. Trojan Marchwiak oraz lider grupy polskiej, Sławomir Wiąz. Po Mszy i wymianie serdeczności wszyscy spotkali się w ogrodzie proboszczowskim na lampce szampana. Nie obyło się bez tradycyjnego zdjęcia grupowego na tle kościoła św. Wojciecha. Natomiast w poniedziałkowy poranek, 10 września, prawie pięćdziesięciosobowa grupa Niemców i Polaków pojechała autokarem na Kaszuby. Lider grupy polskiej zorganizował bardzo interesujący, przyjacielski i radosny wyjazd.

Obszerna relacja fotograficzna z tegorocznego spotkania polsko-niemieckiego znajduje się na stronie internetowej parafii.

Sakrament namaszczenia chorych

Każdy z siedmiu sakramentów jest środkiem, drogą prowadzącą do zbawienia. Zmartwychwstały Pan, mocą swojego Ducha, obdarza człowieka zbawczymi łaskami. Kościół katolicki naucza, że jednym z sakramentów ustanowionych przez Chrystusa jest sakrament namaszczenia chorych. Wspominają o nim św. Marek i św. Jakub.

W sobotę, 25 sierpnia została odprawiona w naszym kościele

parafialnym uroczysta Msza Święta w intencji chorych, którzy – zasłuchani w słowo Pana – przyjęli sakrament namaszczenia wraz ze specjalnym błogosławieństwem z Lourdes.

Mszę Świętą celebrował i homilię wygłosił ks. Trojan, który udzielał również sakramentu namaszczenia chorych. Pomagał mu w tym ks. Jerzy.

Po uroczystościach w kościele zgromadzeni przenieśli się na drugą część spotkania – do salki katechetycznej, gdzie panie z parafialnej Caritas przygotowały poczęstunek. Oprócz delectowania się smacznymi wypiekami, którymi częstowali się zebrani, chwalać kunszt cukiernicy pań, wszyscy radośnie

śpiewali przy dźwiękach gitary ks. Trojana, naszego proboszcza. W miłej atmosferze, wśród śpiewów i rozmów czas szybko mijał; aż żal było wracać do domu.

Andrzej Karczmarczyk

Jesień – dobry czas na dobrą lekturę: Rod Dreher „Opcja Benedykta”

„Kościół czeka poważny kryzys, który drastycznie ograniczy liczbę wiernych i jego wpływy. Odrodzony będzie niewielką, ale bardziej uduchowioną wspólnotą” – brzmi prorocstwo Josepha Ratzingera, późniejszego papieża Benedykta XVI, które wybrzmiało w 1969 roku, a które nie tak znowu dawno zostało przypomniane przez Vatican Insider, prestiżowy portal związany z turyńskim dziennikiem „La Stampa”, oraz Roda Drehera w książce „Opcja Benedykta”.

Wizja przyszłości Kościoła stanowiła niejako ukoronowanie cyklu wypowiedzi, jakie ksiądz Ratzinger wygłosił w rozgłośni Hesji. Wskutek tego kryzysu Kościół ma odzyskać – zdaniem Ratzingera – bardziej duchowy wymiar, nie będzie flirtować – jak stwierdził ów wybitny teolog – z żadną opcją polityczną; będzie ubogi i stanie się Kościołem najbardziej potrzebnych.

Współcześnie widać, jak owo prorocstwo powoli się wypełnia,

stając się znakiem naszych czasów. Rewolucja seksualna poczyniła niespotykane w dziejach spustoszenia w ludzkich duszach i umysłach. Nowolewicowa teologia, sprowadzająca człowieka do samego tylko popędu, zbiera swoje żniwa i zasiewa kolejne zatrute ziarna powszechnego zepsucia. Gdzie w tym wszystkim jest miejsce dla Kościoła? Jak się bronić? Jakie podejmować działania? Jak poradzić sobie z lewicową propagandą mass mediów, szalejącą cenzurą i wbrew tym wszystkim czynnikom tworzyć wspólnoty, wychowywać dzieci do wartości, stawiać opór złu i z całą mocą je zwalczać?”. Rod Dreher w książce „Opcja Benedykta” proponuje rozwiązanie stare i sprawdzone, a sprowadzające się do benedyktyńskiej reguły *ora et labora*. Modlitwa, post, pokuta, uwielbienie – tymi drogami powinni podążać wszyscy, którym zależy na przetrwaniu wiary. „Opcja Benedykta” chociaż traktuje nie tylko o katolikach, lecz również o

protestantach, nie bez przyczyny została ogłoszona najważniejszą książką religijną dekady. Nie stanowi ona wprawdzie poradnika, ale daje czytelnikowi do ręki narzędzia, aby wyrównać jego szansę w walce o siebie i rodzinę.

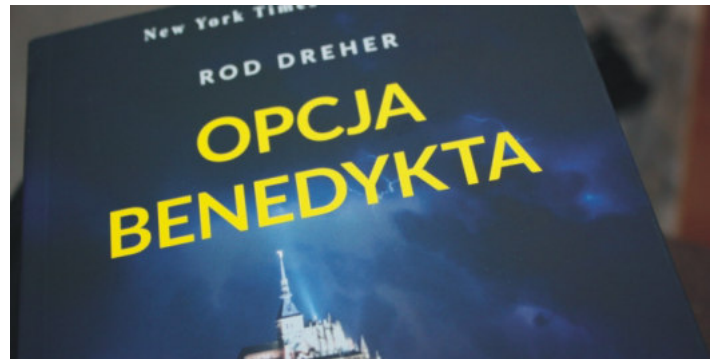
Wyzwania, z jakimi przychodzi zmierzyć się katolikom są bezprecedensowe – usuwani z mediów społecznościowych, ponieważ „nie spełniają standardów społeczności”, muszą szukać alternatywnych dróg komunikacji. Ale to zaledwie jeden z licznych problemów.

W książce tej nie znajdziecie odpowiedzi na wszystkie Wasze pytania, lecz kierunek myślenia, który pozwoli wypracować Wam własne sposoby radzenia sobie w dzisiejszej rzeczywistości. Znajdziecie w niej również wezwanie do katolików, aby podążali za głosem Benedykta XVI, o wytrwanie w wierze – bez lęku i obaw, mimo że Kościół zdaje się tonąć, kapitulując przed „duchem czasu”.

„Opcja Benedykta” to nic innego, jak tylko diagnoza współczesnego Kościoła i społeczeństwa, diagnoza, która otwiera oczy na rodzaje zagrożeń, ale i podpowiada metody rozwiązań, a także, a może raczej przede wszystkim, wzywa ludzi, każdego z nas, abyśmy starali się przeżyć swoje życie godnie, abyśmy umieli opowiedzieć się za takim Kościołem, jaki miał być od

początku. Nawet jeżeli się okaże, że będziemy maleńkimi wyspami na oceanie herezji i kompromisu, tzw. nowoczesności i politycznej poprawności, jakim uległo już wielu kościelnych hierarchów. Może się bowiem okazać, że to właśnie pojedynczy wierni Kościoła przeniosą Go w swoich sercach przez neomarksistowskie zawieruchy i odbudują na zdrowych fundamentach nauczania Chrystusa. Ta książka ma nas przygotować do tego zadania.

Za: Anna Wiejak (Prawy.pl)

Kalendarium

- 1 X św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy, wspomnienie
- 2 X św. św. Aniołów Stróżów, wspomnienie
- 4 X św. Franciszka z Asyżu, wspomnienie
- 5 X św. Faustyny Kowalskiej, wspomnienie
- 7 X NMP Różańcowej, wspomnienie
- 14 X Dzień Papieski
- 15 X św. Teresy z Ávili, dziewicy i doktora Kościoła, wspomnienie
- 16 X Dzień Papieża Jana Pawła II
- 18 X św. Łukasza Ewangelisty, święto
- 21 X Światowy Dzień Misyjny
- 25 X Rocznica Poświęcenia Kościoła
- 28 X św. św. apostołów Szymona i Judy Tadeusza, święto

Chrzty

Ludwik Jerzy Noskowicz
Gabriel Twaróg
Helena Zofia Wojtaszek

Śluby

Damian Maksymilian Matuszak i Diana Kinga Hała

Odeszli do wieczności

Jan Kot
Marek Dariusz Kulczyński
Zofia Mieloch
Maria Sosińska

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak – proboszcz parafii (tel. 793 842 860);
ks. Jerzy Stranz, rezydent; ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy Świętych:

– w niedziele i święta – 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej), 12.15, 18.00 i 20.15 (akademicka)
– w święta będące dniami pracy – 8.30 i 18.30
– w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

– 15 min przed każdą Mszą Świętą i w sobotę od godz. 18.00
– w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
– w I piątek miesiąca w godz. od 16.00 do 19.30.

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

– w I czwartek miesiąca od 17.00 do 18.30, w pozostałe czwartki od 18.00 do 18.30; w soboty od 18.00 do 18.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 19.00.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV środa miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania Al-Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: IV wtorek, godz. 20.00.

Parafialny Klub Seniora: godz. 11.30 - 14.00 terminy spotkań na cały 2018 r. podano na tablicy ogłoszeń.

Nowenna do św. o. Pio i Msza Święta w intencji o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II Czwartek miesiąca godz. 18.30.

Nowenna do św. Antoniego: wtorek, godz. 18.00.

Jubileusze małżeńskie: III sobota miesiąca o godz. 18.30.

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: termin zwiedzania należy uzgodnić w biurze parafialnym.

Biuro parafialne (tel. 61 851 9012, 793 842 860) czynne: w poniedziałki i piątki, godz. 16.30 - 17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00 - 10.00 (z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl.

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl.

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, ksiądz Trojan Marchwiak (proboszcz parafii i opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej).

Druk: Drukarnia GRAFIKA, ul. Leszka 22, 61-062 Poznań, tel. 61 876 89 08.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku.

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Pozwalamy sobie przypomnieć, że wysyłając określoną sumę na parafialne konto bankowe, można uzyskać podstawę do odliczenia od podatku za bieżący rok podatkowy. W tytule wpłaty lub przelewu niezbędny jest dopisek: „darowizna na cele kultu religijnego” lub „darowizna na cele statutowe Kościoła katolickiego” albo „darowizna na Kościół”.